

Fsberning: At et tilsvarende Lovforslag for nogle Aar siden har ligget for, er allerede bemærket af en æret Taler ligeoverfor (Alberti), og som det nu kommer frem igjen, har det omtrent samme Hovedmangel som hiint. Jeg tror ikke, at det ligger i, at man ikke veed, hver Forstranden begynder — jeg antager, at Landgrænsen gaaer til den Begrænsning, som den daglige Vandstand angiver, og at Forstranden begynder derfra og gaaer til Dybet — men deri, at man opgiver for Meget af Forstrandsretten, at man giver de Tilgrænsende Lods-eiere for Meget af det, de ingen Ret have til, indrømmer dem Ret langt ud over hvad der ellers indrømmes den ene Nabo imod den anden. Dette Forhold har allerede været behandlet for flere Aar tilbage og har faaet en vis Afgjørelse for et enkelt Tilfælde ved en Lov. Jeg skal tage mig den Frihed at oplæse denne Lov. Den lyder saaledes: „Indenrigsministeriet skal være bemyndiget til at forbyde Borttagelsen af Steen, Leer, Sand, Grus og deslige fra Grundene udenfor Fyrindretninger og lignende offentlige Anlæg indenfor en ved Mærker paa Land betegnet Udstrækning og indenfor den Dybdelinie, som for hvert enkelt Anlægs Vedkommende bestemmes, under en Mulkt af 2—10 Rd., der i Gjentagelstilsælde fordobles. Sager angaaende Overtrædelser af disse Forbud skulle behandles ved Politiretten“. Her er det rette Punkt fastholdt, at Statsmyndigheden, og navnlig paa den store Mængde af Forstrande, som høre Staten til, er den, der selv bestemmer Begrænsningen; det overgives ikke til Andres Voldgift, en Voldgift, som ikke alene strækker sig til at sige, Vedkommende har lidt den og den Skade, men ogsaa gaaer ud paa at sige, hvor langt den Sikkerhed skal strække sig, som gives, uden at bestemme, af hvilken Art den Eiendom er, som skal kunne sikkes paa den Maade. Der maatte i saa Tilfælde være ganske andre Bestemmelser i Loven. Det maatte for det Første strengt forbydes, at Nogen anlagde nogensomhelst Art Bygning paa Forstranden, naar han ikke selv var Eier af denne. Derved vilde man undgaae, at han, efterat have tilegnet sig paa en vis Maade en Deel af Forstranden ved at lægge Noget, han kaldte sin Eiendom, derud,

paant skaffede sig en Hævd udenom denne Eiendom. Naar man siger, at de vedkommende Commissioner ville komme til at afgjøre det, saa siger jeg, at de, som her ere indførte, ville komme til aldeles at misforstaae dette Spørgsmaal. Vi skulle huske paa, at dette Lovforslag er vist i en væsentlig Grad kommet frem for at beskytte Badehusene rundt omkring i Egnen af Kjøbenhavn og nordpaa i Sjælland, men disse Badehuse have ingen Eiendomsret til den Grund, hvorpaa de staae, og kunne altsaa ikke gjøre Krav paa den Beskyttelse, som denne Lov giver. Men saaledes vil Ingen kunne forstaae det; de fleste, der faae denne Lov ihænde, de fleste Commissioner, som blive paakaldte, ville netop troe, at det skal være deres Hverv at værne om disse Badehuse og hvad dermed staaer i Forbindelse, (M. Hage: Nei, det vilde de aldrig gjøre!). Ja, saa er det sikkest, at det udtales i Loven. Men lad os forudsætte, at man ikke kom til den Misforstaaelse, men holdt sig strengt til, hvad der stod paa Landet, hvad der var bygget af Eieren eller ordnet og indrettet paa hans egen Eiendom, saa mangler her ogsaa en meget nødvendig Betingelse. Naar en Mand vil bygge eller indrette eller anordne Noget paa sin Naboes Grænde og kræve Sikkerhed for det af Naboen, maa han først komme til Forstaaelse med Naboen om, at det maa ordnes saaledes; bygger han derimod først, og saa kræver, at Naboen skal give ham Sikkerhed for, at han ikke lider Molest for det, han paa egen Haand har anordnet, saa tvivler jeg om, at han kan faae Opreisning, og det vilde ogsaa være urigtigt; thi saa gav Loven ham Ret over Naboes Eiendom. Vi have haft en livlig Forhandling om dette Spørgsmaal under Brandvæsensagen. Der blev der gjort opmærksom paa, at naar En havde bygget tæt op til sin Grænde, og det saa med Hensyn til Brandfaren bestemtes, at Naboen ikke maatte bygge i ringere Afstand end 50 Alen fra denne Bygning, vilde han derved erobre 50 Alen fra Naboen. Dette her er ganske det samme Tilfælde. Naar man kan ved at stille op paa Stranden en saadan Bygning, som kræver en overordentlig og vidtgaaende Sikkerhed ud i Stranden, erobre sig et vist Herredømme over den Deel af Stranden, saa